

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Hold utca 15. V. emelet 3/a., ügyintéző ügyvéd: dr. Kovátsits László) által képviselt Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzat (1092 Budapest, Bakáts tér 14.) I. rendű felperes és dr. Bácskai János (1092 Budapest, Bakáts tér 14.) II. rendű felperesnek – a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (1062 Budapest, Andrassy út 128. földszint 1., ügyintéző ügyvéd: dr. Palatics Edit) által képviselt 444.hu Szerkesztősége (1024 Budapest, Margit körút 5/b.) I. rendű alperes és Magyar Jeti Zrt. (1024 Budapest, Margit körút 5/b.) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás megállapítása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 18. napján meghozott 64.P.22.871/2017/13. számú ítélete ellen a felperesek részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, az alperesek részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az elsőfokú bíróság által megállapított helyen és módon, az alábbi közlemény közzétételére kötelezi az I. rendű alperest:

„Helyreigazítás:

A 2017. május 29-i »Mint a Buddhához, úgy járulunk elé« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy Ferencváros a 2014-es évben a parkolási díjakat tekintve 21,83 millió forint nyereséggel kellett, hogy beérje. A valóságban a parkolási közszolgáltatásból eredően az önkormányzat 2014-ben 957.398.000 forint bevételből 894.358.000 forint kiadás mellett 63.040.000 forint eredményt ért el.

Valótlanul állítottuk azt is, hogy a VI. kerület több, mint tizenháromszor nagyobb nyereséget termelt, mint a IX. kerület.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a 2016-os zárszámadás számai alapján a parkolásból származó tevékenység eredményét 0-ra, vagy az alá vitte a jelenlegi rendszer. A valóságban a Ferencvárosi Önkormányzat a 2016-os év zárszámadási adatai szerint a parkolással kapcsolatos bevételeiből 298.326.000 forint eredményt ért el.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi a I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. rendű alperesnek egyetemlegesen 15.000 (tizenötezer) forint+ áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 28.000

(huszonnyolcezer) forint le nem rótt együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

A le nem rótt 56.000 (ötvenhatezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az I. rendű felperes törvényes képviselője a II. rendű felperes. Továbbá az adásvételi szerződéssel összefüggésben azt, hogy az adásvételi szerződést követően a tulajdonosi összetétel megváltozott oly módon, hogy 2016 márciusától taggá vált a GEOS Invest Hungária Kft., mely társaság offshore cégek tulajdonában állt és ügyvezetője ugyanaz a személy volt, mint az ingatlant megvásároló Tranzit-Hungária Zrt.-nek. Tényként állapította meg azt is, hogy a főépítész előterjesztésében jelentette be, hogy az Erkel utca 18. szám alatti ingatlan új tulajdonosa vállalta, hogy finanszírozza az új kerületi építési szabályzatot és javasolta településrendezési szerződés megkötését.

A parkolási bevételekkel összefüggésben rögzítette, hogy a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő, az egyes kerületek területén található várakozóhelyeket a kerületi társaságok üzemeltetik, és a Fővárosi Önkormányzat ebből eredő bevételeit kerületekre lebontva rendszeresen közzéteszi. Megállapította, hogy az I. rendű felperesnek a várakozóhelyek üzemeltetése kapcsán a kiadásai és bevételei a zárszámadások alapján a következőképpen alakultak: 2016-os évre 808.893.000 forint kiadás, 1.107.219 forint bevétel, 298.326.000 forint eredmény; 2015-ös évre nézve 844.760.000 forint kiadás, 994.410.000 forint bevétel, 149.650.000 forint eredmény; 2014-es évre 894.358.000 forint kiadás, 957.398.000 forint bevétel, 63.040.000 forint eredmény; 2010-re nézve 225.819.000 forint kiadás, 213.890.000 forint bevétel és 11.929.000 forint negatív eredmény. Megállapította, hogy a 2010-es évi bevétel az eltérő üzemeltetési struktúra miatt tekinthető nyereségnek, mivel ezzel szemben csak a parkolóórák átvétele és a törzstőke került kiadásként beállításra, mely nyilvánvalóan nem rendes éves kiadás.

A felperesi zárszámadásokban szereplő költség nem tartalmazza a parkolási közszolgáltatásokhoz kapcsolódó front office, azaz az ügyfélszolgálattal kapcsolatos személyi és tárgyi kiadásokat és az ún. back office, azaz a könyvelés, követelés behajtással kapcsolatos költségek egy jelentős részét, mivel előbbi teljes egészében, utóbbi részben a vagyonkezelő látja el, így ezek a költségek az ő kiadásaiként jelentkeznek.

A Fer-Park Kft.-t 2012. január 1. napjától 9.080 forint szolgáltatói díj illette meg havonta várakozóhelyenként. Az Erzsébetváros területén a parkolóhelyek üzemeltetését végző ER-Park Kft. 2015-ös évben 7228 db automatát üzemeltetett, költségei ügyfélszolgálati tevékenység, parkolóőri szolgáltatás, IT és műszaki üzemeltetési költség, útburkolati jel festés címen összesen 333.339.000 forintot tettek ki.

2014. évre vonatkozóan a zárszámadás adatai alapján megállapítható, hogy az éves bruttó nyereség 63.040.000 forint nem érte el a kerékbilincs levételből származó nettó bevételt (63.480.000 forint). A 2014-es évre tehát igaz az az állítás, mely szerint a parkolási közszolgáltatásból elért nyereség elfogyott. 2015-ben az I. rendű felperes területén 5250 darab várakozóhely üzemelt 2016. október 1-jétől pedig 8424 darab várakozóhely.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes által szerkesztett 444.hu internetes

hírportálon 2017. május 29-én "Mint a Buddhához, úgy járulunk elé" címmel jelent meg médiatartalom. A cikk első része egy önkormányzati ingatlan értékesítésével, illetve a vevő tulajdonosi háttérével, az építési szabályok módosulásával foglalkozott. Egyebek között arról számolt be, hogy miként jutott 2016-ban három különösen értékes ferencvárosi ingatlanhoz egy ukrán vezetésű offshore tulajdonú cég.

A cikk foglalkozott az önkormányzati parkolási rendszer átalakításával is. A parkolással összefüggően két folyamatról számolt be. Egyrészt arról, hogy 2010. után a parkolás teljes átalakítása közben a cégek és alvállalkozók bonyolult hálójával az önkormányzat egyre átláthatatlanabbá tette a rendszert. A másik pedig az, hogy miközben nőttek a parkolási díjak kibővült a fizetős övezet, aközben csökkent az önkormányzati nyereség, míg végül szinte teljesen elfogyott. Beszámolt a volt polgármester nyilatkozatáról akként, hogy míg 2010-ben 214 milliós nyereséget hozó tevékenység volt, ezt 2014-re 55 milliós veszteségbe fordította a mostani önkormányzati vezetés, amit az azóta bevezetett kerékbilincselés 76 milliós bevétele éppen hogy kiegyenlít. Ebből azt a következtetést vonta le a cikk, hogy négy év alatt töredékére olvadt egy, a kerület számára nagyon fontos bevételi forrás.

Tájékoztatott a szerző, hogy az alvállalkozók igénybevételét azzal indokolták, hogy a jogszabályok a következő évre kötelezően előírják az automaták lecserélését, ami 500 milliót meghaladó költséggel járt volna. Az önkormányzat azt várta el, hogy ezt az alvállalkozó fizesse ki, a nyertes cégek által létrehozott projektcégek azonban az 500 milliós automata cseréjét végül nem kellett végrehajtania.

A cikk „Triplaáron dolgoznak” cím alatt egy albekezdésben foglalkozott azzal, hogy amíg 2014-ben Terézváros 295,34 millió forint nyereséget könyvelhetett el a parkolási díjakból, addig Ferencváros ugyanebben az évben 21,83 millió nyereséggel kellett, hogy beérje. A VI. kerület több, mint tizenháromszor nagyobb nyereséget termelt, mint a IX. kerület. Beszámolt arról, hogy nem könnyű kibogozni, hogy mennyi a bevétele és mennyi a kiadása a kerületi parkolási társaságoknak, a valós adataikat vagy elrejtik, vagy nem is közlik a honlapjukon. A IX. kerület azonban annyira kirívóan alulteljesít ezen a téren, hogy az utóbbi években több volt és jelenlegi politikus és hivatalnok is beleásta magát az átláthatatlan rendszerbe.

Arról számolt be, hogy a volt polgármester számításai szerint már 2011-ben, tehát egy éve a nagy átszervezés után, 214 millióról 128 millióra csökkent az önkormányzat parkolásból származó nyeresége, 86 milliót pedig elnyelt az egyre átláthatatlanabb hálózat. A nyereség 2012-ben tovább csökkent 126 millióra, 2013-ban 108 millió, 2014-ben pedig egy nagy ugrással már csak 21 milliót könyvelhetett el a kerület. Ezt megerősíti a napi.hu 2014-es összehasonlító táblázata is. A szerző ezt követően arról tájékoztatott, hogy ha a legutóbbi 2016-os zárszámadás számait tüzetesen átnézzük, akkor azt látjuk, hogy a 2010-es 214 milliós bevételt hozó tevékenység eredményét nullára – vagy az alá – vitte le a jelenlegi rendszer. A most kimutatható eredmény az azóta bevezetett kerékbilincselésből, területnövelésből származik. A cikk szerint ezek a számok takarják el a kerületi közösséget ért veszteséget.

Ezt követően arról szól a cikk, hogy a kiadások is növekedtek olyannyira, hogy mostanra egy parkolóhelyért a IX. kerületben kétszer vagy háromszor annyi pénzt számolnak fel, mint az Erzsébetvárosi parkolási társaságnál, ami mégis csak turisztikailag és egyéb szempontból is speciális területe Budapestnek. Egy ellenzéki politikai párt képviselője Facebook-oldalán közzétett adatokat ismertetve közli, hogy az Erzsébetvárosi parkolóhelyek működtetési költsége havi 3843 forint parkolóhelyenként, a ferencvárosi parkolóhelyek működtetési költsége, havi 9127 forint parkolóhelyenként, a IX. kerületben a megbízott parkolótársaság majdnem háromszor annyi havi díjat számol fel parkolóhelyenként, mint mondjuk az Erzsébetváros parkolását intéző társaság. Végül azzal zárja a parkolással foglalkozó részt, hogy a kerületi "kinestárnok" a rendszert és a parkolási pénzek elolvasását úgy értékelte, hogy jól működik a kerületben a parkolás, eredményes pénzügyileg is az önkormányzat szempontjából, bár nem ez a feladata a parkolási rendszereknek, ehhez képest semmi nem tűnt el.

A felperes az I. rendű alperestől helyreigazító közlemény közzétételét kérte.

Az I. rendű alperes a kérelmet nem teljesítette.

A felperes keresetében a helyreigazítási közlemény közzétételére kérte kötelezni az I. rendű alperest az alábbiak szerint:

- 1a) "Valótlanul állítottuk, hogy a vagyongazdálkodó és az önkormányzat a nagy értékű telkeket átláthatatlan háttérű üzleti köröknek adta el.
  - 2a), 2b) Azt a való tény, hogy az építkezéssel kapcsolatos szabályozást tartalmazó önkormányzati rendeletet – annak módosításával – összhangba kell hozni az országos szabályozást tartalmazó kormányrendelettel, abban a hamis színben tüntették fel, hogy a Ferencvárosi Önkormányzat rendelete úgy került módosításra, hogy kiszolgálja az ingatlanbefektetők érdekeit.
  - 3a) Valótlanul állítottuk, hogy miközben a kerületben nőttek a parkolási díjak, aközben csökkent az önkormányzati nyereség, míg végül szinte teljesen el is fogyott.
  - 4a) Valótlanul állítottuk, hogy töredékére olvadt egy, a kerület számára nagyon fontos bevételi forrás.
  - 5a) Valótlanul állítottuk, hogy az automaták lecserélése 500 millió forintot meghaladó költséggel járt volna.
  - 6a) Valótlanul állítottunk, hogy Ferencváros a 2014-es években a parkolási díjakat tekintve 21,83 millió forintos nyereséggel kellett, hogy beérje.
  - 6b) Valótlanul állítottuk, hogy a VI. kerület több mint tizenháromszor nagyobb nyereséget termelt a parkolási díjakból, mint a IX. kerület.
  - 7a) Valótlanul állítottuk, hogy a kerületi parkolási társaságok a valós adataikat vagy elrejtik, vagy nem is közlik honlapjukon.
  - 8a) Valótlanul állítottuk, hogy a 2016-os zárszámadás számait átnézve azt látjuk, hogy a 2010-es 214 milliós bevételt hozó – parkolásból származó – tevékenység eredményét 0-ra vagy az alá vitte le a jelenlegi rendszer.
  - 9a) Valótlanul állítottuk, hogy egy parkolóhelyért a IX. kerületben kétszer vagy háromszor annyi pénzt számolnak fel, mint az erzsébetvárosi parkolási társaságnál.
- Részletezte, hogy ezzel szemben melyek a valós tények, amelyeknek közlését szintén kérte.

Valós tényként az alábbiak közzétételét kérte:

- 1a) Az ingatlan értékesítésre kiírt nyilvános pályázat nyertes ajánlattevőjével, a Tranzit-Hungária Kft.-vel (2161 Csomád, Kossuth Lajos utca 79.) történő adásvételi szerződés megkötéséről, és az ingatlan tulajdonjogának nettó 451.181.102 forint (bruttó 573.000.000 forint) vételár ellenében e társaságra való átruházásáról Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzata Képviselőtestülete – 19/2016. (I. 28.) számú határozata útján – 2016. január 28-i ülésén döntött.

A vevő magyarországi székhelyű gazdasági társaság, melynek tagjai az ügyletkötés időpontjában ukrán állampolgárságú magánszemélyek voltak. Az eladó tulajdonosi szerkezete, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény szerint meghatározott tényleges tulajdonosa tehát megismerhető volt.

A vevő tagjai ráadásul olyan állam állampolgárai voltak, amellyel Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye van (ld. az 1999. évi XXX. törvényt a Magyar Köztársaság és Ukrajna között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén Kijevben, 1995. május 19-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről).

- 2a), 2b) Az építési szabályok nemcsak az Erkel utca 18. szám alatti épület esetében változtak meg a

Belső-Ferencvárosban. "A településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról, a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet" átmeneti rendelkezései szerint a hatályos településrendezési eszközök 2018. december 31-ig alkalmazhatók. Az önkormányzat ezen határidő lejárta előtt új KÉSZ-t (Kerületi Építési Szabályzat) alkotott Belső-Ferencváros területére, annak valamennyi – DÉSZ-szel (Duna-parti Építési Szabályzat) nem érintett – ingatlanára az új jogszabályi környezetnek megfelelően.

3a), 4a), 6a), 6b), 8a) A valóság az, hogy a kerület az elmúlt években folyamatosan dolgozott a parkolásgazdálkodási rendszer eredményesebbé tételén. Ennek köszönhetően nem csökkentek, hanem nőttek a kerület bevételei a parkolás közszolgáltatásból az alábbiakban részletezettek szerint:

	e Ft						
	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Kiadás	808.893	844.760	894.358	841.016	845.121	791.587	225.819
Bevétel	1.107.219	994.410	957.398	948.879	927.255	928.158	213.890
Eredmény	298.326	149.650	63.040	107.863	82.134	136.571	-11.929

7a) A parkolás üzemeltetéssel kapcsolatos összes szerződés és adat nyilvános. Azokat az önkormányzat, illetve a parkolás-üzemeltető FEV IX. Zrt. honlapján közzétette.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Vitatták a II. rendű felperes perbeli legitimációját arra hivatkozva, hogy a közlések az I. rendű felperes tevékenységére vonatkoznak.

Az 1. és 2. pont kapcsán arra hivatkoztak, hogy azok a felperes által sem kifogásolt tényeken alapuló okszerű következtetések, vélemények, amelyek körében helyreigazításnak nincs helye.

A 3., 4. és 8. pontok vonatkozásában figyelmen kívül hagyták az áfa bevételt. Előadták, hogy a szolgáltatási struktúra eltérő volt, a 214 milliós bevételhez, mint eredményéhez képest 2016-ra a nyereség a felére esett vissza, úgy, hogy közben 5250 db-ról 8424 db-ra nőtt a várakozóhelyek száma és az óradíjak is emelkedtek, és 52,644 millió forint származott kerékbilincs levételből mely 2010-ben még nem jelentkezhett. Hivatkoztak arra, hogy a bérköltségek nem lelhetőek fel. Mindezek alapján valósnak tekinthetők a kifogásolt állítások.

Az 5. pont kapcsán hivatkoztak a II. rendű felperes egy előterjesztésére, mely szerint a piacon nettó 2 millió forint egy automata, a kerületben pedig 175 db automata üzemel.

A 6. pont vonatkozásában kifejtették, hogy tévedésből szerepelt a 2014-es év a 2013-as helyett. A 2013-as évben volt az I. rendű felperes esetén 21,83 millió, míg a Terézváros területéről 295.339.772 forint a nyereség, az arányokra vonatkozó állítás igaz.

A 7. pont kapcsán a felperesek kereshetőségi jogának hiányára hivatkoztak. E körben álláspontjuk szerint kizárólag a parkolási társaság léphetne fel, a ferencvarosparkolas.hu honlap közérdekű adatok rovata alatt érdemi információ pedig nincs közzétéve.

A 9. pont esetében előadták, hogy a cikk közlését megelőzően az Erzsébetvárosban működő ER-Park Kft.-től igényelt kimutatás egy parkolóhelyre lebontott eredményét alapul véve számították ki a 3.843 forintot, melyhez képest nem vitatottan a 9.000 forintot meghaladó az I. rendű felperes területén a vállalkozó által felszámítható költség.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a www.444.hu internetes portálon a 2017. május 29-én közölt "Mint a Buddhához, úgy járult el" című médiatartalom alatt az eredeti közzétételhez hasonló helyen, módon és terjedelemben az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé, legalább 30 napig, de mindaddig, amíg az eredeti cikk és hozzáférhető:

"Helyreigazítás: Valótlanul állítottuk, hogy miközben a kerületben nőttek a parkolási díjak aközben csökkent az önkormányzati nyereség, míg végül szinte teljesen el is fogyott.

Valótlanul állítottuk, hogy töredékére olvadt egy, a kerület számára nagyon fontos bevételi forrás.

Valótlanul állítottuk, hogy Ferencváros a 2014-es évben a parkolási díjakat tekintve 21,83 millió forintos nyereséggel kellett, hogy beérje.

Valótlanul állítottuk, hogy a VI. kerület több, mint tizenháromszor nagyobb nyereséget termelt parkolási díjakból, mint a IX. kerület.

Valótlanul állítottuk, hogy a 2016-os zárszámadás számait átnézve azt látjuk, hogy a 2010-es 214 milliós bevételt hozó – parkolásból származó – tevékenység eredményét nullára vagy az alá vitte le a jelenlegi rendszer. Valótlanul állítottuk, hogy egy parkolóhelyért a IX. kerületben kétszer vagy háromszor annyi pénzt számolnak fel, mint az erzsébetvárosi parkolási társaságnál.

A valóság a fentiekkel szemben az, hogy Ferencváros a parkolási közszolgáltatásból eredően a 2011-es évben 136.571.000 forint, a 2012-es évben 82.134.000 forint, a 2013-as évben 107.863.000 forint, a 2014-es évben 63.040.000 forint, a 2015-ös évben 149.650.000 forint, a 2016-os évben pedig 298.326.000 forint nyereséget ért el."

Fentieket meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek egyetemleges jogosultságuk alapján 15 nap alatt 10.000 forint + ÁFA perköltséget, valamint a II. rendű alperest kötelezte, hogy az adóhatóság külön felhívása alapján fizessen meg 24.000 forint illetéket a Magyar Állam javára, a fennmaradó 12.000 forintról megállapította, hogy az az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy az I. és II. rendű felperest a médiatartalom kifejezetten nevesíti, a II. rendű felperes polgármesterként köznapi és politikai értelemben is felelősséget visel az I. rendű felperes tevékenységéért. Mindkét felperes ezért keresetösségi joggal rendelkezik a PK 13. számú állásfoglalásra is figyelemmel. Nincs ugyanakkor keresetösségi joga egyik felperesnek sem a 7. pont vonatkozásában, mivel ez kifejezetten a parkolási társaságok adatközlésére vonatkozik. Hangsúlyozta, hogy a sajtó-helyreigazításnak kizárólag tények tekintetében lehet helye, így a bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kifogásolt állítások tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek. Részletesen indokolta álláspontját az egyes pontokban kifogásolt közlésekkel kapcsolatosan.

Az 1. pont tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy a kifogásolt „átláthatatlan üzleti körök” kifejezés vélemény. Attól, hogy a felperesek által hivatkozott hatályos jogszabály kifejezetten definiálja az átláthatóság kritériumát, a kifejezés használható véleményként. A felperesek a cég kapcsán közzétett tényállításokat (családi házba bejegyzett székhely, a külföldi tulajdonosok személye, főtevékenység mibenléte, a vételárhoz képest elhanyagolható üzleti eredmény) nem tették vitássá, amelyek alapján okszerűnek találta az alperesi következtetést.

A 2. pontban kifogásoltak szintén a véleménynyilvánítás körébe tartoztak az elsőfokú bíróság megállapítása szerint. Azok megalapozottsága igazolást nyert, az új szabályozás kezdeményezője, kidolgozója is a vevő volt, a felperesek által sem vitatottan az új szabályozás kedvezőbb beruházási lehetőségeket teremtett. A cikkből nem lehet olyan következtetést levonni, hogy kizárólag csak az érintett beruházó számára teremtett volna kedvezőbb helyzetet.

Az 5. pont kapcsán a bizonyítást szükségtelennek találta, mivel a cikkben az ezen mértékben nevesített költség csak, mint hivatkozási alap jelent meg. A II. rendű felperesnek a 2013. december 12-i előterjesztésében szerepelt nettó 2 millió forintos darab árat és 175 db automatát tekintve tett nyilatkozata alapján a további költségekre is figyelemmel nagyságrendileg nem túlzott a cikkben szereplő összeg.

A 3., 4., 6., 9. pont alattiakat tényállításként értékelte, amelyek tekintetében az alperesnek kellett

bizonyítania. Mivel a felperesek valóságként kívánták közzétenni a várakozóhelyek üzemeltetéséből eredő eredmény alakulását, ezért a továbbiakban a 3., 4., 8. pontok tekintetében a bizonyítás terhe a felpereseken volt. Az alpereseknek kellett azt bizonyítaniuk ezzel szemben, hogy 2014-ben, illetve 2013-ban a parkolási díjból csak 21,83 millió forint nyereség származott, hogy a Terézváros nyeresége 13-szor nagyobb a parkolási díjból, továbbá hogy Erzsébetvároshoz képest két-, illetve háromszoros a parkolóhelyek működtetési költsége.

A 3. és 4. pont tekintetében az alperesi bizonyítást részben eredményesnek találta, figyelemmel arra, hogy a 2014-es évi nyereség mértéke kizárólag abból a kerékbilincs bevételből származott, mely 2011-ig mint forrás még nem jelentkezett. A nyereség olvadását alátámasztja, hogy 2014-2012-es évek közül egyik év sem érte el a 2011-es évi mértéket, és a 2014-es és a 2012-es év is elmaradt a megelőző év eredményéhez képest. Megállapította, hogy első ízben 2015-ben fordult elő, hogy az aktuális nyereség nominálisan meghaladta a 2011-es évit. Ez azonban indokolása szerint a helyreigazítási kötelezettség alól nem mentesítette az I. rendű alperest. A cikk megjelenésekor ugyanis már nem volt valós az az állítás, hogy egy folyamatos csökkenés lenne, mely végeredményben a nyereség eltűnéséhez vezetett. Ez az állítás csak 2014-es évig valós, 2015-től a megjelenést megelőző két évben ez a folyamat megfordult és a nyereség nőni kezdett, még abban az esetben is, ha a kerékbilincsből eredő bevétellel nem számolunk. A felperesi oldal a zárszámadási adatokkal igazolta a bevétel és a nyereség alakulását, így a 3., 4., 8. pont tekintetében a felperesi bizonyítás eredményre vezetett.

A 6. pont esetében az alperesi számítás, alperesi bizonyítás eredménytelen volt, mivel kiderült, hogy a nyereségre vonatkozó számítás hibás adatokon alapult, nem az egyes önkormányzatok saját tulajdonú várakozóhelyei, hanem a területükön lévő fővárosi önkormányzat tulajdonában álló várakozóhelyek adatait vetette össze. Az alperesi cikk által közölt 21,84 millió forintba vonatkozó állítás kizárólag a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő az I. rendű felperes területén található várakozóhelyek utáni nyereséget takarja. A megállapított 13-szoros különbség is ebben a relációban valós és nem az egyes önkormányzatok nyeresége vonatkozásában.

A 7. pont tekintetében kifejtette a keresetösségi jog hiányán túl azt is, hogy a felperesek e körben közzétenni kért közleménye hiányos és pontatlan volt. A felperesek nem nyilatkoztak arra, hogy pontosan milyen szerződések, milyen adatok, mikor és hol kerültek közzétételre a cikk megjelenését megelőzően.

A 9. pont vonatkozásában arra a következtetésre jutott, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Az ER-Park Kft. által rendelkezésre bocsátott adatok ilyen összevetésre nem alkalmasak. Nem ismert például, hogy az egyes kerületekben a behajtással kapcsolatban felmerülő költségek (illetékek, végrehajtási költség, képvisellel felmerülő költségek) hol jelennek meg, az is kiderül az ER-Park Kft. tájékoztatásából, hogy a parkolóőröket alvállalkozó foglalkoztatja, kizárólag a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő várakozóhelyek üzemeltetése kapcsán felszámított költségeket vizsgálva ilyen eltérés nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy azonos értékű szolgáltatáshoz képest áll fenn az üzemeltetés tekintetében ekkora különbség, ez az összevetés csak az egyes üzemeltetési szerződések ismeretében tehető meg.

Mindezek alapján a helyreigazításnak nagyobb részt helyt adva a közlemény szövegét oly módon határozta meg a PK 15. számú állásfoglalásra is tekintettel, hogy a 2011-2016 közötti zárszámadásban szereplő nyereségek feltüntetését írta elő, mivel ez az adatsor alkalmas leginkább az olvasók megfelelő tájékoztatására, és a cikk vizsgálatának a középpontjában is ez az adat állt. A pernyertesség, pervesztesség arányát 2/3 részben állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek fellebbezést terjesztettek elő. Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperesek marasztalását a keresettel egyezően az 1., 5. és 7. számú közlés vonatkozásában is.

Az 1. pont kapcsán kiemelték, hogy a jogszabály konkrét feltételeket, kritériumokat nevesít az átláthatóságra vonatkozóan, az átlátható, illetve az átláthatatlan kifejezés ezért nem lehet vélemény. Eseti döntésre hivatkozva arra mutattak rá, hogy homályos üzleti körök és az átláthatatlan háttérű üzleti körök kifejezések közé analógia vonható, a „homályos üzleti körök” kifejezést sem tekintette a Fővárosi Ítéletábra véleménynek. Az 5. pont kapcsán arra hivatkozott, hogy nem lényegtelen pontatlanság annak állítása, hogy az automaták lecserélése 500 forintot meghaladó költséggel járt volna. Feltéve, de meg nem engedve, hogy a cikkben csak hivatkozási alapként tüntették fel az 500 millió forintot, ezt a körülményt alpereseknek a cikkben jelezniük kellett volna, nem lényegtelen különbség a 350 millió forint és az 500 millió forint közötti különbség.

A 7. pont kapcsán arra hivatkoztak, hogy az I. rendű felperes 100%-os tulajdonosa a kerületi parkolási társaságnak, melyre tekintettel a keresetösszege joga egyértelműen megalapozott. A cikk egészét tekintve az I. és a II. rendű felperes, valamint a FEV IX. Zrt. feladatait teljes mértékben összemosza, azokat élesen nem különíti el, így felperesek keresetösszege joga is kellőképpen megalapozott. A szerződéseket illetően az elsőfokú eljárásban pontosan nyilatkoztak, hogy mely honlapon, hol és milyen szerződések érhetők el: a dokumentumok az önkormányzati tulajdonban lévő FEV IX. Zrt. honlapján és nem a ferencvarosiparkolas.hu honlapon találhatóak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek is fellebbezést terjesztettek elő.

Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperesek keresetösszege teljes elutasítását.

Kiemelték a fellebbezésük indokolásában az elsőfokú ítélet releváns tényállásának egyes részleteit, sérelmezték, hogy ezekből azt a következtetést vonták le az elsőfokú bíróság, hogy a közlések valóságát az alperesek csak részben bizonyították oly módon, hogy 2010. és 2014. között a nyereség elolvadása alátámasztásra került, azonban 2015-től az aktuális nyereség meghaladta a 2011-es évet. Álláspontjuk szerint az elsőfokú ítélet a 2015. és a 2016-os év bevétel elemzése kapcsán figyelmen kívül hagyta azt a tanú által megvilágított körülményt, miszerint a zárszámadásban, az ún. parkolással kapcsolatos áfa bevétel az államtól visszaigényelt áfa összeget jelenti. Amennyiben az elsőfokú ítélet az adatok elemzésekor figyelembe vette volna azt a tény, hogy az összehasonlítás alapját képező 2010-es évben, vélhetően az eltérő szolgáltatási struktúra miatt, nem volt ilyen bevételi sor a felperesi zárszámadásban, akkor azt kellett volna megállapítania, hogy az I. rendű felperes bevétele 2015-ben és 2016-ban is a nullát közelítette, amennyiben a 2010-es adatokat szolgáltatás bázisul, ahogyan ezt egyébként a cikk is tette, a cikk ezen szakaszának lényegi mondanivalója is ez az összehasonlítás volt. A 2015-ös bruttó bevétel 149.650.000 forint volt, amiből levonva a 154.786.000 forint áfa-visszaigénylést, akkor a bevétel 0 forint alá esik, függetlenül attól, hogy vizsgáljuk-e a kerékbilincsekből, díjmelkedésből származó bevételeket és a tanú által előadott front-office illetve back-office tevékenységek kiadásait. Ugyanígy megvizsgálva a felperes által F/5 mellékletként becsatolt zárszámadási adatokat az látható, hogy 2016-ban 298.326.000 forint volt a bruttó nyereség, amelyből 177.851.000 forint volt a visszaigényelt áfa és 52.644.000 forint volt a kerékbilincs levételéből származó bevétel, tehát a nyereség ezen összegek nélkül 67.831.000 forint volt. Ebből kell levonni, még az összehasonlíthatóság érdekében, azokat az ismeretlen összegeket, amelyek a parkolási szolgáltatás szükséges velejárói, úgy mint a front-office és a back-office tevékenységet ellátó személyzet éves bérköltsége, ami az I. rendű felperest terheli. Mindezek alapján valós tényeken alapult a véleménynyilvánítás, amely kapcsán helyreigazításnak nem volt helye.

A 6. pont kapcsán arra hivatkoztak, hogy a teljes cikket figyelembe véve lényegtelen tévedésről van szó, a 13-szoros különbség csak a fővárosi önkormányzat tulajdonában álló várakozóhelyek kapcsán mutatkozott meg, nem pedig a teljes parkolási bevétel kapcsán, mivel a két adat nyilvánvalóan arányos kell hogy legyen egymással. Másodlagosan amennyiben nem ért egyet a védekezésével a másodfokú bíróság, a valóságként közzétételre kerülő szöveget akként kérték megállapítani, hogy a valóságban a IX. kerület 21,83 millió forintos bevétele a fővárosi önkormányzat tulajdonában álló várakozóhelyekre

vonatkozott. A tizenháromszor nagyobb nyereség a VI. kerület kapcsán szintén csupán a fővárosi önkormányzat tulajdonában álló várakozóhelyek vonatkozásában következett be.

A 9. pont kapcsán arra hivatkoztak, hogy az ER-Park Kft. által rendelkezésre bocsátott A/18 mellékletből egyértelműen kiderül, hogy az egy parkolóhelyre jutó havi költség 3.843 forint, az ügyfélszolgálati tevékenység költségét, a parkolóőri szolgáltatás díját, az IT és műszaki üzemeltetés költségét, valamint az útburkolati jelek festését foglalja magában. Ezzel szemben az alperesek által A/19 mellékletként csatolt Szerződés 1.2 pontjából az állapítható meg, hogy a felperes által fizetett nettó 7.150 forint bruttó 9.080 forint a parkolóautomaták üzemeltetéséhez (korszerűsítés, csere és a parkolás ellenőrzési tevékenységhez (ideértve a kerékbilincselést és pótdíjazást) kapcsolódó szolgáltatás díját tartalmazza. Az összevetésből látható, hogy Erzsébetvárosban az egy parkolóhelyre jutó szolgáltatás díja négy tevékenységet foglal magában, melyek közül kettő megegyezik azzal a két tevékenységgel, amit a szolgáltató Ferencvárosban végez. A tevékenységek összehasonlításra alkalmasak, az üzemeltetés és a parkolóőri tevékenység természeténél fogva jelentős eltérést nem mutathat, a közlés ebben a körben is valós volt.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben a felperesi fellebbezéssel nem támadott rész tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozták, az ítélet megalapozottságára és megfelelő indokaira figyelemmel.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben a keresetet elutasító rendelkezések helybenhagyását kérték.

A felperesek fellebbezése nem alapos, az alperesek fellebbezése kisebb részben alapos.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság 2a) pontban kifogásolt közlés tekintetében hozott keresetet elutasító ítéleti döntése.

Az elsőfokú bíróság a perben felajánlott, szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival részben értett egyet, és a helyreigazítást az elsőfokú bíróság által megállapítottnál szűkebb körben találta elrendelhetőnek az alábbiakra figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a felperesek keresetösszege jogáról, valamint helytállóan indult ki abból, hogy csak a tényállítások tekintetében lehet helye helyreigazításnak az Smtv. 12. § (2) bekezdése alapján. Annak megítélésénél azonban, hogy az egyes közléseket miként kell vizsgálni irányadóak továbbá a PK 12. számú állásfoglalás szempontjai is. Ennek megfelelően a kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint, a szöveg összefüggésének egészére és az átlagolvasó értelmezése szerint kell értékelni. Irányadó ez abból a szempontból is, hogy a kifogásolt közlés milyen tartalmú tényállításként, vagy véleményként jelenik-e meg a cikk egészére figyelemmel. Véleménynyilvánítás, politikai, közéleti, tudományos vita sajtó-helyreigazítást nem alapoz meg.

Nem hagyható figyelmen kívül ezért, hogy a cikk parkolási témájú kifogásolt közlésekkel érintett gondolati egységeinek egésze a parkolási rendszer átalakításának kritikájával foglalkozott, ami egyebekben helyi közügy és a helyi politikai vita részét képezte. Ezzel kapcsolatosan elsősorban politikusok, illetve az újságíró véleményét, számításait, illetve önkormányzati, vagy egyéb honlapokon elérhető forrásokból származó, megismerhető adatok, számok elemzését, azokból levont

következtetéseket, véleményeket, értékeléseket tartalmazott az írás és az olvasók számára is ekként jelentek meg a közlések. Ilyen esetben, ha a szerző az olvasó elé tárja a következtetés ténybeli alapjait, a ténybeli következtetések helyreigazíthatósága akkor merülhet fel, ha a ténybeli alap hiányzik, vagy a ténybeli alap egyértelműen téves vagy megtévesztő.

A perbeli cikk parkolással foglalkozó részéből kiderült, hogy a 2010-es állapotokhoz képest több összetevő (terület nagyság, óradíj, kerékbilincselés, üzemeltetés módja, költségszerkezete) változott. A kritika része, hogy nem könnyű kideríteni, mennyi a kiadása, bevétele a parkolási társaságoknak, több politikus és hivatalnok próbálta magát beleásni a rendszerbe. A lefolytatott bizonyítás eredményeként az is megállapítható volt, hogy a parkolással összefüggő költségek struktúrája változott, egy része nem feltétlenül a parkolásüzemeltető társaságnál jelentkezik (pl. a személyi kiadások egy része a vagyongazdálkodónál), önkormányzati forrásból is többféle kimutatás állt rendelkezésre, az összehasonlítás valóban nehézségekbe ütközött. Az alperesek helyesen hivatkoztak arra, hogy a cikk nem önmagában a parkolásüzemeltetés eredményességével foglalkozott, hanem a 2010-es jövedelmezőségi állapotokhoz képest az átalakított rendszer pénzügyi eredményességét, hatékonyságát kritizálta. A szerző alapvetően a cikkben megjelent különböző számításokkal levezetett adatokból levont, más politikusokkal részben egyező következtetéseit tárta az olvasó elé. Helyreigazításnak ezért a kifogásolt körben, csak a téves tényadatok, illetve ahhoz kapcsolódóan levont téves következtetések körében lehetett helye.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a 3a), 4a), és a 9a) közlések tekintetében az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival nem értett egyet.

A 3a) alatt kifogásolt közlés bevezeti a parkolási rendszer 2010-et követő átalakításának következményeit bemutató későbbi részt. Az átalakítás értékelését is magában foglalva, azt a folyamatot fejezi ki, hogy a parkolási rendszer átláthatatlanabbá vált, illetve a terület bővítése és a díjak emelése ellenére a nyereség szinte teljesen elfogyott. A bevezetőt követően a szerző azt a – volt polgármestertől származó véleménnyel egyező – álláspontját fejezi ki részletezően, hogy a terület növekedések, díj növekedés, a kerékbilincselés, illetve hasonló változások takarják el azt, hogy a 2010-ben működő rendszerhez képest a nyereség valójában eltűnt 2014-ben. A csökkenésre vonatkozó vélemény, értékelés 2010. és 2014. év között megfelelt az F/5 alatti kimutatásban szereplő adatoknak is. Az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy 2014-ben az lehetett valós állítás, hogy a nyereség csökkent, illetve elfogyott. Attól, hogy utóbb a tendencia 2015., 2016-ban a felperes további erőfeszítései folytán az általa rendelkezésre bocsátott adatok szerint megfordult, nem következik olyan tartalmú helyreigazítás közzétételének kötelezettsége, miszerint általánosan valótlannak a csökkenésre és a nyereség elfogyására vonatkozó állítás. A felperes ezen részlet kapcsán nem azt sérelmezte valótlanként, hogy az alperes a 2014-ig tartó folyamatot úgy tüntette fel, mintha az a 2016-os évre is fennállna. A cikk közölte egyebekben azt a vagyongazdálkodói véleményt is, miszerint „nem tűnt el semmihez képest semmi,” a parkolás eredményes pénzügyileg is az önkormányzat szempontjából, bár nem ez a feladata. A bevezető értékelésben megfogalmazott kifogásolt kritikát tartalmazó következtetés, a fenti összefüggésben nem valótlannak állítás, a kereset szerinti, és az elsőfokú bíróság által elrendelt tartalommal helyreigazításnak ebben a körben ezért az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján nem volt helye.

A 4a)-val jelölt kifogásolt közlés az újságíró által is elfogadott, a volt polgármester számításán alapuló véleményt kifejező következtetés, ami ténybeli alapokon és a cikkben is közölt adatokon nyugodott. A cikkből kiderül az is, hogy a 2010. és 2014. közötti időszakot mutatta be. A kifogásolt mondat úgy kezdődik, hogy „négy év alatt” töredékére olvadt a bevétel. Alaptalan volt az elsőfokú bíróság azon érvelése a sérelmezett közlés kapcsán, hogy 2015., 2016-ban már más volt a helyzet.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottak szerint a nyereség 2010. és 2014. között valóban csökkent és

elmaradt attól a bevételtől. Az I. rendű felperes által készített és hivatkozott F/5 pénzforgalmi szemléletű kimutatás alapján – ha 2010-ben nem került volna sor a parkoló órák átvételére, és emiatt egy egyszeri, azaz nem az üzemeltetés költségeit tükröző 215.819.000 forintos, illetve egy 10 millió forintos törzstőke kiadásra – más szemben álló tétel hiányában a 214.000.000 forintos bevétel egyúttal az eredmény, köznap megfogalmazásban a nyereség is lett volna. A kifogásolt közlés, mint valós tényeken nyugvó vélemény miatt külön helyreigazításnak nem volt helye az Smtv. 12. § alapján.

A 9a)-val megjelölt közlés, arra vonatkozóan, hogy a parkolási üzemeltetési költség háromszorosa egy másik kerületének, egy politikus számításain és összehasonlításán alapult, amit a cikk írója az olvasók elé tárt. A nyilvánosság számára megismerhető, rendelkezésre álló adatok alapján összehasonlítás útján levont újságírói következtetés alapvetően a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítás körébe tartozik, amely véleményként – helyességétől vagy helytelenségétől függetlenül – alkotmányos védelem alatt áll mindaddig, amíg nem a tények meghamisítása, vagy nem gondatlan, ténybeli alapokat nélkülöző, vagy cáfolt tényeken nyugvó következtetés. A perbeli esetben a számítás alapját képező felperesi költség számadatot alátámasztotta a felperesi vállalkozási szerződés, a másik kerület számadatát a kerület megkeresésre adott válasza. Az alperesek fellebbezésükben helyesen mutattak rá arra, hogy a szerződésben és a megkeresésben adott válaszban szereplő szolgáltatás megjelölések nem utalnak arra, hogy a felperesi önkormányzat szolgáltatója több szolgáltatást vállalna. Az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a két adat nem összemérhető, olyan feltételezéseken alapult, amire vonatkozó konkrét, az összehasonlíthatóságot cáfoló, igazolt tényadatok nem álltak rendelkezésre (a szolgáltatások eltérő körének miben léte, annak nagyságrendje, szerepe a vállalkozói díjban, üzemeltetési költségben). A fővárosi önkormányzati fenntartású helyek fővárosi költségeinek irreleváns adatai az összehasonlíthatóság cáfolatára nem alkalmasak. Sajtó-helyreigazításra ebben a körben ezért valótlán tényállítás hiányában az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján nem volt alap.

Az előbbi közlések tekintetében a fentebb kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Egyebekben a kifogásolt közléseket az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, illetve a valótlán tartalom tekintetében helytálló következtetéseket vont le az alábbiakra is figyelemmel.

Az 1a)., 5a), 7a). pont tekintetében maradéktalanul helytálló indokolással utasította el a felperesek keresetét, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helyes indokaira azok megisméltése nélkül visszautal a Pp. 254. § (3) bekezdésére is figyelemmel. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a cikk közli, milyen körülmények folytán tekinti átláthatatlannak a vevő tulajdonosi háttérét, az átlagolvasó is ebben a körben értelmezi az átláthatatlanságot, nem volt helye ezért a felperesek által hivatkozott jogszabályi fogalom szerinti vizsgálatnak. Az átláthatatlan háttérű üzleti kör kifejezés a perbeli cikk összefüggésében a családi házba bejegyzett székhely, külföldi tulajdonosok személye, vételárhoz képest elhanyagolható üzleti eredményre vonatkozó adatokból levont, tényeken alapuló, a logika alapvető szabályaival nem ellentétben álló következtetés. A végül szükségtelenné váló cserére vonatkozó kiadás tekintetében a több száz milliós lehetséges kiadás volumenének és nem összegszerűségének van jelentősége, a felperesek megítélése szempontjából valóban közömbös a kifogásolt részlet. A 7a) kijelentés a kerületi parkolótársaságok honlapjára általában vonatkozik, ami ebben az összefüggésben az I. rendű felperesi társaságra nem értelmezhető. Az, hogy a szerződések az alperesek által megjelölt, felperesi parkolási honlap közérdekű adatok oldalán valóban nem voltak fellelhetőek, a tényállítást kellően megalapozta. Közömbös, hogy a felperesek által megjelölt más honlapon elérhetőek a szerződések, nem kell feltételeznie az újságírónak, hogy a parkolással összefüggő közérdekű adatokat nem a hivatkozott parkolási honlap tartalmazza.

Az alperes is alaptalanul fellebbezte a 6a), 8a) közlésekre vonatkozó helyreigazítás elrendelését. Ezekben az esetekben a cikk közlései a rendelkezésre álló adatok alapján téves adatokon nyugodtak, ezért a helyreigazítási igény alapos volt.

A 6a), 6b) közlést az átlagolvasó úgy értelmezi, hogy az a 2014-es (későbbi javítás szerint 2013-as) kerületi önkormányzati parkolási helyek után fizetett díjakból származó felperesi nyereséget mutatta be, illetve más kerületi önkormányzati nyereséggel hasonlította össze a cikk írója. Nem volt ezért jelentősége annak, hogy a fővárosi helyek után járó parkolási nyereségek miként alakulnak, milyen arányúak, ezek valóságként közöltetése sem volt kérhető.

Az elsőfokú bírósági eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapítható volt, hogy a cikk közlésével szemben nem a kerület bevételeit, kiadásait, illetve nyereségét, hanem a fővárosi önkormányzati honlapról a Fővárosi Önkormányzat 2013-as bevételeit és kiadásait tartalmazta az alperesek által hivatkozott kimutatás. Ebből a cikk írója nyilvánvalóan téves következtetést vonhatott csak le a felperesi kerület parkolási díjakból származó nyereségére, illetve annak a Terézvárosi Önkormányzat által elért nyereségével összevetett arányára. A kimutatás félreérthető volt annyiban, hogy feltüntette a kerületi parkolóhelyek számát is tájékoztatásul, ez azonban nem érinti a felperesi bevételekre, kiadásokra vonatkozóan közölt adat valótlanosságát, tévességét, és az ebből levont felperesi parkolási bevételeket érintő következtetés, összehasonlítás ténybeli alapjának hiányát. Az elsőfokú bíróság ezért megalapozottan rendelte el az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján ezen közlések tekintetében a valótlan tényállítások helyreigazítását.

A 8a) alatti közlést az átlagolvasó kifejezetten a 2016-os évre vonatkozó zárszámadás, annak parkolási tételei alapján megállapított 2016-os parkolásból származó eredmény bemutatásaként értelmezi. Az alperesi fellebbezéssel szemben ezért nem lehet a zárszámadási tételeken túli, becsült költség körülményeket figyelembe venni, a cikk ezen része ilyen tételekre a számítás során semmilyen módon nem utal.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a cikk figyelmen kívül hagyta a bevételek közül a külön sorban szereplő parkoláshoz kapcsolódó, áfa visszaigénylésből származó áfa bevételi sort, ami jelentős, 177.851.000 forintos torzulást idézett elő a számításban. Az alperesek a perben nem bizonyították, hogy ezzel szemben állt valamilyen parkolást érintő kiadás, így a cikk számítása helyes lenne. A szolgáltatási struktúra különbözősége az olvasó számára megjelenő pénzügyi eredményességre vonatkozó állítás tekintetében közömbös.

Az elsőfokú bíróság ezért alappal rendelt el helyreigazítást a téves adatokon nyugvó, 2016-os zárszámadás eredményével összefüggő közlés kapcsán is az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a fenti valótlan tényállításoknak bizonyult közlések keretei között rendelte el az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdése és a PK 15. számú állásfoglalás figyelembe vételével a valótlan tényállítások helyreigazítását és a valós tények közlését a rendelkező részben foglaltak szerint. Az elrendelt helyreigazításból kiderül, mely kifogásolt tényállítás volt valótlan, illetve mik a megállapítható valós tények. A valós tények alapjaként – egyéb adat hiányában – a felperes által a perben készített, és a zárszámadás szerkezetét pénzforgalmi szemléletben követő kimutatásban szereplő, adattartalma helyessége tekintetében nem vitatott, elsőfokú bíróság által is elfogadott F/5 alatti bevétel, kiadás, eredmény kimutatás szolgált. Az összevethetőség érdekében a 2014-es évben a bevétel, kiadás feltüntetését is szükségesnek tartotta. Ezt meghaladóan mellőzte az elsőfokú bíróság által közölni rendelt adatok közzétételét, mivel a cikkben nem szereplő évekre vonatkozó adatok túlmutatnak a helyreigazítás keretein. A 2010. évre vonatkozó bevétel, kiadás számadat valóságként feltüntetve a cikk üzemeltetés

hatékonyására, eredményességére vonatkozó témája szempontjából pedig félrevezető, ugyanis tartalmazza a parkolóórák átvételének egyszeri költségét, és a tőke emelést kiadásként, ami a cikk tárgyát képező parkolási tevékenységből enélkül elért 214.000.000 forint körüli pozitív eredményt negatívba fordítja át.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, egyebekben a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. A másodfokú bíróság megváltozott tartalom mellett a pernyertesség-pervesztesség arányát 1/3-2/3 arányban állapította meg a helyreigazítás elrendelésére, a helyreigazított közlések súlyára is figyelemmel.

A felperesek által fizetendő együttes első- és másodfokú perköltségről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §, illetve a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, a jogi képviselők együttes első- és másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíját a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdése és a 4/A. § alapján 45.000 forint + áfában megállapítva, a pernyertesség-pervesztesség arányában összeszámítva rendelkezett.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint az I. rendű felperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2018. január 12.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró